

“En medio de la realidad compleja que vivimos, el anuncio de Pascua recoge en pocas palabras un acontecimiento que da esperanza y no defrauda: “Jesús, el crucificado, ha resucitado”. No nos habla de ángeles o de fantasmas, sino de un hombre, un hombre de carne y hueso, con un rostro y un nombre: Jesús.”

(Papa Francisco: Urbi et orbi 2021)

paraules del bisbe

ANUNCIAR LA RESURRECCIÓN

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

La experiencia de que Jesús está vivo conduce de inmediato a su proclamación. Saber que Jesús ha resucitado y sentir su inmenso amor hacia nosotros, nos hace estallar en gozo y felicidad. El discípulo se convierte inmediatamente en misionero. No es posible vivir de verdad la Pascua y no unirse al grito de júbilo de aquellos primeros discípulos. “Nosotros somos testigos”, decía Pedro a los primeros que aceptaron la fe, “Dios lo resucitó al tercer día” (Hech 10, 39-40).

Pero, ¿qué hemos de hacer para anunciar hoy la resurrección de Jesús? ¿cómo podemos hacerlo? Creo que es necesario, primero, decir a los hombres y mujeres de nuestro tiempo que Jesús de Nazaret sigue vivo, que es posible vivir en su amistad y que vale la pena gozar de su perdón y de su amor. Muchos piensan que Jesús fue sólo un personaje del pasado; alguien importante cuyo recuerdo queda en los libros de historia. Otros aprendieron algo sobre Jesús en su infancia, pero no llegaron a descubrir que era alguien tan real como cualquiera de nosotros, al que podían confiarse, con quien podían establecer lazos de amistad. A

todos ellos debemos anunciar aquel mensaje que el Papa Francisco no se cansa de repetir: “Jesucristo te ama, dio su vida para salvarte, y ahora está vivo a tu lado cada día, para iluminarte, para fortalecerte, para liberarte” (EG 164).

Pienso que debemos hacerlo sin miedos. La experiencia del resucitado liberó del temor a aquellos primeros discípulos, que se habían encerrado en el Cenáculo por miedo a los judíos (cf. Jn 19, 20). Con la fuerza del Espíritu, fueron capaces de recorrer todo el orbe anunciando lo que parecía una locura: que un personaje crucificado había vuelto a la vida y que vivía para siempre. Nosotros tenemos demasiados miedos. El ambiente que respiramos no favorece el anuncio de nuestra fe; la cultura en que vivimos se ha cerrado a la trascendencia y dificulta proclamar la Buena Noticia. Pero también nosotros contamos, como aquellos discípulos, con el sople del Espíritu de Jesús, que nos hace sentir que está vivo. Además, estamos convencidos de que si los hombres aceptaran este mensaje, serían inmensamente felices, que la fe en Jesús les llenaría de vida y de esperanza.

Este anuncio de la resurrección ha de estar unido a una vida vivida por entero en el amor. Todo lo anterior queda frustrado si no va acompañado por el testimonio de nuestra vida. En este punto es también unánime el testimonio del Nuevo Testamento: creer en la resurrección implica vivir una vida nueva: “andemos en una vida nueva” (Rom 6, 4), escribe San Pablo. Nada de volver a lo viejo, a la oscuridad, al pecado, a la muerte. La Pascua ha dado comienzo a un mundo nuevo, liberado de la esclavitud y de la muerte. Y este mundo nuevo requiere una vida renovada desde dentro, desde el corazón.

Nuestras vidas han de anunciar la resurrección. En nuestras opciones, nuestros planes y nuestra conducta hemos de mostrar que creemos de verdad que Jesús está vivo y que es posible vivir el mensaje de amor que nos dejó. Entonces nuestra vida contagiará la alegría de la Pascua, el entusiasmo de quien ha descubierto el mensaje más importante de todos los tiempos: que Jesús el Nazareno, el Crucificado, no está en el sepulcro, sino que vive para siempre.

la notícia

Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

El proper diumenge 25 d'abril celebren la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions sota el lema “Per a qui sóc jo?”. Aquesta jornada pretén, per una banda, suscitar en tots els joves la pregunta per la seva vocació, obrint-se a la crida de Déu i a respondre amb un servei per als altres des d'una família, un treball o una consagració especial. De l'altra, que **la comunitat cristiana i la societat en general promoguin les vocacions cristianes amb la pregària i l'acompanyament.**

El mateix dia se celebra a Espanya la Jornada de les Vocacions Natives, que són aquelles que sorgeixen en els territoris de Missió i que moltes vegades tenen greus dificultats materials per a seguir endavant. Aquestes

vocacions han rebut l'Evangeli dels missioners, són el signe que aquest ha arrelat en les seves cultures i es converteixen en una peça clau per al futur de les seves Esglésies locals. **És fonamental que els cristians col·laborem amb la pregària i amb alguna aportació econòmica per a donar suport als missioners.**

“Per a qui sóc jo?” és una pregunta que el Papa Francesc convida a tots els joves a plantejar-se alguna vegada. L'ésser humà ha estat creat per amor i per estimar, està cridat a ser per als altres, a lliurar-se, en una forma de vida cristiana en la qual desenvolupar aquesta entrega. Trobareu més informació a la pàgina web oficial de la Jornada de Pregària per les Vocacions: <http://paraquiensoy.com/>

JORNADA MUNDIAL DE PREGÀRIA PER LES VOCACIONS I JORNADA DE VOCACIONES NATIVES

Diumenge III de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols 3, 13-15.17-19

En aquells dies Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultàs un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

Salm responsorial 4

R: **Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada.**

Lectura de la 1ª carta de sant Joan 2, 1-5a

Fillets, vos escric això perquè no pequeu. Però si qualcú pecava, recordau que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de ver a estimar Déu perfectament.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

24, 35-48

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «¿Per què us alarmau? ¿Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mirau-me les mans i els peus: som jo mateix. Palpau-me i mirau bé; els esperits no tenen carn i ossos com veis que jo en tenc.» I mentre deia això, els mostrava les mans i el costat. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «¿No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren una tallada de peix a la brasa i se'l menjà davant ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, vos havia dit: que s'havia de complir tot allò que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salms.» Llavors els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i s'havia de predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

Lectura del libro de los Hechos

de los apóstoles

3, 13-15.17-19

En aquellos días, Pedro dijo a la gente: «El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados»

Salm responsorial 4

R: **Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro.**

Lectura de la primera carta

del apóstol san Juan

2, 1-5

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

Lectura del santo Evangelio

según san Lucas

24, 35-48

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros». Pero ellos, aterrizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?» Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la ley de Moisès y en los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

Mireu-me les mans i els peus: som jo mateix

Es relats que ens narren la presència del ressuscitat entre els seus son narracions destinades a expressar i celebrar els efectes que la resurrecció de Jesús genera en els creients. Amb un «llenguatge planer» s'expressa una realitat profunda. Aquesta és expressada necessàriament amb llenguatges molt diferents, segons cadascun dels evangelis, perquè és una realitat subjectiva. A vegades pensem que «real» i «subjectiu» s'exclouen; però no és així. Al contrari: la realitat subjectiva és la més pròpia i constitutiva de l'ésser humà.

Quan es diu que la resurrecció de Jesús no és un fet objectiu sinó subjectiu, es vol dir que no és un fet superficial, externament visible, controlable. Els autors dels Evangelis no són «cronistes» sinó «evangelistes»; és a dir: anunciadors d'una bona notícia dirigida directament al cor de la persona, i que en cada persona ressonarà diferent.

El relat d'avui, tret de l'Evangelí de St. Lluç, ve precedit per un altre d'anterior: el relat dels deixebles d'Emmaús. Aquest és un relat certament «curiós» perquè quan els dos deixebles «veuen» Jesús, no el reconeixen; i quan el reconeixen, deixen de «veure'l». Però serveix perquè retornin a la Comunitat, i, en la Comunitat, sí que poden veure el «Crucificat ressuscitat». «Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix». En la Comunitat, la presència de Jesús és real i visible; no és una fantasia («un esperit»). «Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc». «Tenir carn i ossos» és una manera d'expressar la realitat de la presència de Jesús. Però no hem d'imaginar aquesta presència real com una conseqüència de la «reanimació» del seu cadàver. Aquell que «veuen» els creients no és un «cadàver reanimat», sinó Jesús mateix en forma de vida donada, assumida en la Vida de Déu, i feta corporalment visible en la Comunitat i a través de la Comunitat. La referència al «peix a la brasa» i al «sentit de les Escripures» posen de manifest que aquesta vivència dels deixebles correspon a la trobada setmanal de la Comunitat en què es compartia l'aliment i es llegien les Escripures.

Vicent Llabrés

**ESCOLTES
MENORCA** **50
ANYS**

Associació Diocesana, 50 ANYS

Amb el naixement dels diferents agrupaments escoltes a Menorca als anys seixanta i de la relació amb d'altres de fora de l'illa, va sorgir la necessitat d'una coordinació entre els mateixos i una vertebració com a moviment a través del Moviment Scout Catòlic (MSC). Així, des dels agrupaments de Federico Pareja i Sant Jordi de Ciutadella -amb el salesià Quique Granell i Pere Marqués respectivament- començaren a fer feina per impulsar l'Associació Diocesana d'Escotisme de Menorca que es va constituir l'any 1971. Aquesta entitat, llavors, va actuar d'interlocutora amb els moviments de fora, va establir les bases d'una formació per als caps dels agrupaments, amb el suport del Moviment de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya, va regular els campaments escola inicials, demanava els permisos corresponents de l'època per fer sortides i acampades, i es van fer uns estatuts, essent un pas d'organització important com a moviment escolta i d'església. L'any 1975, en

Miquel Sintès, que havia estat inicialment cap de l'agrupament Federico Pareja, fou designat primer comissari general de l'associació pel bisbe Miquel Moncadas.

Des de l'ADE Escoltes de Menorca s'ha vetllat sempre per l'aplicació de la metodologia escolta, vam ser innovadors en diversos aspectes basats en la pedagogia activa, que després el sistema d'educació formal ha incorporat molts dels seus elements, vam organitzar els primers cursos per aprendre a escriure en català, també els primers cursos de primers auxilis i socorrisme. Aquest eix d'educació va consolidar-se amb la creació l'any 1986 de l'Escola de Formació d'Escoltes de Menorca per donar resposta a la demanda de formació en el lleure de l'illa, que ha format unes quantes generacions de caps escoltes, monitors i directores de temps lliure al llarg d'aquests 50 anys gràcies al suport que li han donat els 17 equips diocesans que l'han dirigida fins al dia d'avui.

Extret del llibre "Escoltes de Menorca MSC. Més de 50 anys... sempre a punt"

vaig estar malalt i em visitàreu

Los Abrazos

Los abrazos son una muestra de amor o un saludo que se lleva a cabo con los brazos alrededor de la persona o personas a las que se brinda este bonito gesto. Los abrazos curan o alivian la ansiedad y el miedo, estimulan y dan sensación de bienestar y tranquilidad.

Abrazar es una muestra de amor, cariño, aprecio, afecto, unión entre familias. Todos vivimos momentos difíciles y con un abrazo demostramos aprecio y apoyo a quien nos necesita. Un abrazo en familia va más allá de las

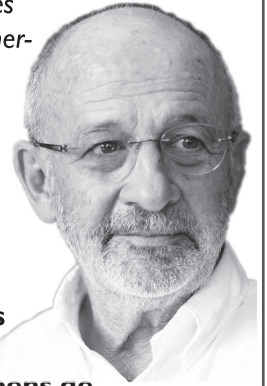
palabras y se hace sentir. Es donación y entrega desde la sencillez y la humildad. El abrazo en familia significa unión, fe, esperanza, perdón, reconciliación y amor. Jesús, José y María seguro que se abrazaron mucho. El abrazo es un signo vivo del amor del Señor. Nos deja fluir, apartar rencores o disputas, buscando soluciones para encontrar la paz. Jesús en su cruz anhelaba el abrazo de todos aquellos que estaban a su alrededor para ser reconfortado en su dolor. Pienso mucho en el abrazo de su madre, María, cuando sostuvo el cuerpo de Jesús en su regazo. Fue un abrazo de duelo y recogimiento, pensando: "Aquí tengo a mi hijo". Sus lágrimas se unieron a él, como una madre sufre junto a su hijo recién fallecido. María tuvo la gran alegría de la esperanza con la resurrección de su Hijo y en su recuerdo de Madre amantísima quedó para siempre "un abrazo".

l'entrevista a:

JOSEP MARIA QUINTANA PETRUS

Josep Maria Quintana Petrus és registrador de la propietat i mercantil jubilat. Doctor en Filologia Romànica i llicenciat en Dret i en Filosofia i Lletres. Li fem unes preguntes sobre "Les immatriculacions dels béns de l'Església."

Josep Maria: A què ens referim quan rallam de les immatriculacions dels béns de l'Església?

-Immatricular vol dir inscriure (és a dir, entrar) una finca al Registre de la Propietat per primera vegada. Normalment, les finques s'entren amb un títol feient d'adquisició. Però el problema sorgeix quan es tracta de finques posseïdes normalment de temps immemorial o de fa molts anys, on el titular no disposa d'aquest títol (sense anar més lluny: com es pot tenir un títol d'adquisició de la Catedral de Menorca, que és del segle XIV?) La Llei Hipotecària de 1946 oferia la possibilitat que l'Església immatriculés els seus béns amb un certificat del bisbe, en el qual aquest afirmés que la finca pertanyia a l'Església sense necessitat de demostrar-ho. I això ha provocat crítiques. Des de 2015, tant l'Església com els particulars s'han de sotmetre a un procés més complex per immatricular els béns, en el qual s'ha d'acreditar sens dubte la titularitat de les finques que entren per primer cop al Registre.

Quins són els béns que s'han immatriculat a Menorca?

-Pel llistat que ha publicat el Govern de les finques immatriculades entre 1998 i 2015, veiem que són 44 propietats. Bàsicament, esglésies, convents, ermites i alguna casa, que normalment sol ser la rectoria.

Com afecta a l'Església de Menorca?

-No crec que l'afecti pràcticament en res perquè estic convençut que l'Església no ha inscrit cap bé sense estar segura de tenir-ne la propietat, encara que no disposés de cap títol adquisitiu. De tota manera, si algú es considera perjudicat, sempre pot acudir als tribunals per reivindicar el seu dret, ja que les inscripcions registrals admeten, en principi, prova en contrari.

Què s'ha de fer a partir d'ara?

-No res. Estant ja immatriculats tot els béns que l'Església considerava propis, encara que no disposés d'un títol públic que ho acredités, els que adquireixi a partir d'ara tindran forçosament un títol d'adquisició i s'inscriuran de manera ordinària. Simplement, ha d'estar atenta a les possibles reclamacions que es puguin fer -si se'n fa cap- per estudiar-les i resoldre-les de manera més amical possible. I, en darrer terme, ha de sotmetre's a les decisions judicials.

Toni Olives

agenda

✍ Recés dels preveres

Dimecres 21 d'abril al matí recés dels preveres al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ Sant Jordi Escoltes de Menorca

El proper cap de setmana els Escoltes de Menorca (MSC) celebraran Sant Jordi amb activitats on-line i presencials en els diferents agrupaments parroquials de l'illa.

✍ Ruta jove Camí de Cavalls

El proper dissabte 24 d'abril nova ruta jove pel Camí de Cavalls. Serà de 9 a 14 h i recorreran el trajecte: Es Grau-Favàritx.

✍ Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Diumenge 25 d'abril celebrarem la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions sota el lema "Per a qui sóc jo?".

✍ Declaració de la renda: Marca les 2 caselles!

L'Església de Menorca et convida a marcar les 2 caselles: **la de l'Església catòlica i la de Fins Socials**. Gràcies a aquest senzill gest en la teva declaració de la renda, cada any la nostra Església i les seves entitats, Càritas Menorca, entre d'altres, impulsen diferents projectes socials per aconseguir una societat més justa, inclusiva i igualitària que no deixi a ningú enrere.

notícies nostres

Admissió a les ordres sagrades de Toni Salord i Jaume Denclar

Toni Barber

Melissa Lozano Carretero

El cap de setmana passat l'Església de Menorca va viure amb molta alegria i emoció la celebració del ritu d'admissió a les ordres sagrades dels seminaristes Toni Salord i Jaume Denclar. Es tracta d'un ritu de benedicció solemne de la vocació que el bisbe Mons. Francesc va concedir a Toni Salord, el dissabte capvespre a la Catedral de Menorca, i a Jaume Denclar, el diumenge matí a la parròquia del Roser des Castell, que va suposar per als dos seminaristes el primer pas oficial i públic cap a la recepció del do del presbiterat. En la seva homilia el bisbe Mons. Francesc va destacar que, com els primers deixebles, l'encontre amb Jesús ressuscitat ens condueix a la missió, és a dir, a comunicar l'alegria de la seva Resurrecció, que Crist segueix present entre nosaltres. Amb aquesta reflexió, es va dirigir especialment als dos seminaristes manifestant que la seva vocació neix "de la pròpia experiència de fe, d'encontre amb el Ressuscitat, que us condueix a

desitjar posar tota la vostra vida al seu servei". Així mateix, el nostre bisbe va expressar als dos joves la necessitat de cuidar amb més intensitat la seva vocació, amb l'ajuda del Seminari i del Centre Catequístic Sant Miquel i la parròquia del Roser (Es Castell) on estan vinculats, dels companys i de tota l'Església, indicant la importància del seu creixement personal en dues direccions: d'una banda, "l'encontre amb Crist, que es produeix en la fe i es sustenta en la pregària confiada", i, d'una altra, "el desig de portar Crist als germans, en el zel per l'Evangeli, perquè són molts els qui us esperen en aquesta Església de Menorca". Finalment, va demanar molt especialment als fidels la seva pregària per en Toni i en Jaume i perquè altres joves escoltin la crida del Senyor: "cada vocació és un do immens del Senyor".

Sonia Febrer Romero

Projecte del Centre Socioeducatiu de Sant Miquel

El Centre Catequístic de Sant Miquel ha decidit posar en marxa un Centre Socioeducatiu amb l'objectiu de donar resposta a les necessitats de les famílies més vulnerables de Ciutadella, atenent a infants i adolescents així com a les seves famílies des d'una perspectiva socioeducativa i d'integració social.

Aquest projecte compta amb el suport i finançament de la Xarxa de Centres Socioeducatius de la Fundació Pere Tarrés i es fonamenta en els valors de la pau, l'amor, la justícia, la veritat i l'espiritualitat. En aquest sentit, alguns dels principis essencials que determinaran l'acció socioeducativa del centre són els se-

CENTRE SOCIOEDUCATIU DE SANT MIQUEL
DE DILLUNS A DIJOURS DE 16:30h A 19h
de dia 19 d'abril a 18 de juny de 2021

CAMINEM JUNTS...,
descobreix valors, juga,
participa, comparteix...
Espai per a créixer

INSCRIPCIONS:
de dia 12 a 16 d'abril de
19h a 20h al mateix centre.
Carrer Sant Miquel, 32

Matrícula: 25 €
Possibilitat de beca, segons disponibilitat econòmica.

Aquest projecte compta amb el finançament de:
FUNDACIÓ PERE TARRÉS
BANCA DE CENTRES SOCIOEDUCATIU

Centre Catequístic de Sant Miquel
Per més informació:
Tel: 669 330 202
santmiquelbisbatdemenorca.org

Organitza i promou:
Bisbat de Menorca

güents: l'educació com a mitjà de promoció per a garantir la igualtat d'oportunitats, el paper fonamental de les famílies en el procés de creixement personal i educatiu dels infants i adolescents, la formació de qualitat, el treball de la interioritat, el treball en xarxa amb altres entitats. El projecte iniciarà la seva activitat socioeducativa durant la segona quinzena d'abril amb dos grups: un grup amb infants de 1r, 2n i 3r de primària i un altre amb infants de 4t, 5è i 6è de primària. Les activitats, que es duran a terme de dilluns a dijous, inclouran sessió de reforç educatiu, moment per a la bereneta i espai de jocs. Més informació a la web del Bisbat: bisbatdemenorca.org.